Ročník 1987

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA	SLOVENSKÁ SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 11 Vydána dne 26. června 1987 Cena Kčs 1,30

OBSAH:

48. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Konzulární úmluvě mezi Československou socialistickou republikou a Alžírskou demokratickou a lidovou republikou

49. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Polské lidové republiky o výstavbě silničního obchvatu měst Českého Těšína — Cieszyna a o zřízení nového silničního hraničního přechodu

Oznámení o vydání obecně závazných právních předpisů

48

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 26. března 1987

o Konzulární úmluvě mezi Československou socialistickou republikou a Alžírskou demokratickou a lidovou republikou

Dne 3. července 1985 byla v Alžíru podepsána Konzulární úmluva mezi Československou socialistickou republikou a Alžírskou demokratickou a lidovou republikou.

S Úmluvou vyslovilo souhlas Federální shromáždění Československé socialistické republiky a prezident Československé socialistické republiky ji ratifikoval. Ratifikační listiny byly vyměněny v Praze dne 19. ledna 1987.

Úmluva vstoupila v platnost na základě svého článku 58 odst. 1 dnem 18. února 1987.

České znění Úmluvy se vyhlašuje současně.

Ministr:

Ing. **Chňoupek** v. r.

KONZULÁRNÍ ÚMLUVA

mezi

Československou socialistickou republikou

a

Alžírskou demokratickou a lidovou republikou

Československá socialistická republika
a
Alžírská demokratická a lidová republika
u vědomí přátelských vztahů mezi oběma státy,
přejíce si upravit konzulární styky mezi oběma státy a rozvíjet tyto styky v duchu přátelství a spolupráce,
potvrzujíce, že ustanovení Vídeňské úmluvy o konzulárních stycích z 24. dubna 1963 budou i nadále upravovat otázky, které nebudou výslovně upraveny ustanoveními této úmluvy,
se dohodly takto:

HLAVA I

Definice

Článek 1

Pro účely této úmluvy mají následující výrazy tento význam:

a) „vysílající stát" je smluvní strana, která jmenuje konzulární úředníky podle definice uvedené níže;

b) „přijímající stát" je smluvní strana, na jejímž území vykonávají konzulární úředníci své funkce;

c) „státní příslušníci" jsou státní občané a, pokud to souvislosti dovolují, právnické osoby mající sídlo na území státu a ustavené v souladu s právními předpisy tohoto státu;

d) „konzulární úřad" je generální konzulát, konzulát, vicekonzulát nebo konzulární jednatelství;

e) „konzulární obvod" je území určené konzulárnímu úřadu k výkonu konzulárních funkcí;

f) „vedoucí konzulárního úřadu" je osoba pověřená, aby jednala v tomto postavení;

g) „konzulární úředník" je každá osoba, včetně vedoucího konzulárního úřadu, pověřená výkonem konzulárních funkcí v tomto postavení;

h) „konzulární zaměstnanec" je každá osoba, zaměstnaná v administrativních nebo technických službách konzulárního úřadu;

i) „člen služebního personálu" je každá osoba zaměstnaná v domácích službách konzulárního úřadu;

j) „členové konzulárního úřadu" jsou konzulární úředníci, konzulární zaměstnanci a členové služebního personálu;

k) „členové konzulárního personálu" jsou konzulární úředníci vyjma vedoucího konzulárního úřadu, konzulární zaměstnanci a členové služebního personálu;

l) „člen soukromého personálu" je každá osoba zaměstnaná výhradně v soukromých službách člena konzulárního úřadu;

m) „konzulární místnosti" jsou budovy nebo části budov a pozemky k nim náležící, které jsou používány výhradně pro účely konzulárního úřadu, včetně sídla vedoucího konzulárního úřadu, bez ohledu na to, kdo je jejich vlastníkem;

n) „konzulární archívy" jsou veškeré písemnosti, dokumenty, korespondence, knihy, filmy, záznamové pásky a rejstříky konzulárního úřadu spolu s šiframi, kartotékami a zařízením určeným k jejich ochraně a uložení;

o) „úřední korespondence" je veškerá korespondence vztahující se ke konzulárnímu úřadu a k jeho funkcím;

p) „loď vysílajícího státu" je každá loď plující pod vlajkou vysílajícího státu, s výjimkou válečných lodí;

q) „letadlo vysílajícího státu" je každé civilní letadlo registrované nebo imatrikulované ve vysílajícím státě v souladu s jeho právními předpisy a nesoucí znaky tohoto státu, s výjimkou vojenských letadel.

HLAVA II

Navazování a provádění konzulárních styků

Článek 2

1. Konzulární úřad může být zřízen na území přijímajícího státu pouze se souhlasem tohoto státu.

2. Sídlo konzulárního úřadu, jeho třída a konzulární obvod jsou určovány vysílajícím státem a podléhají schválení přijímajícího státu.

3. Pozdější změny sídla konzulárního úřadu, jeho třídy nebo změny konzulárního obvodu může provést vysílající stát pouze se souhlasem přijímajícího státu.

4. Souhlasu přijímajícího státu je rovněž zapotřebí v případě, že generální konzulát nebo konzulát hodlá zřídit vicekonzulát nebo konzulární jednatelství v jiném místě, než v němž je sám zřízen.

5. Předchozího výslovného souhlasu přijímajícího státu je zapotřebí též k zřízení úřadovny tvořící součást konzulárního úřadu, která je však umístěna mimo sídlo tohoto úřadu.

Článek 3

Konzulární úředník musí mít státní příslušnost vysílajícího státu a nesmí mít státní příslušnost přijímajícího státu. Nesmí mít v tomto státě trvalý pobyt, ani v něm vykonávat profesionální činnost jinou než konzulární funkce.

Článek 4

Vedoucí konzulárních úřadů jsou jmenováni vysílajícím státem a přijímáni k výkonu svých funkcí přijímajícím státem.

Článek 5

1. Vysílající stát zašle patent diplomatickou cestou ministerstvu zahraničních věcí přijímajícího státu.

2. Patent musí osvědčovat postavení, plné jméno a třídu vedoucího konzulárního úřadu a označovat konzulární obvod a sídlo konzulárního úřadu.

Článek 6

1. Vedoucí konzulárního úřadu je přijímán k výkonu svých funkcí na základě přivolení přijímajícího státu nazývaného exekvatur, jež se vydává bez prodlení.

2. Do té doby, než mu bude uděleno exekvatur, může být vedoucí konzulárního úřadu přijat k výkonu svých funkcí prozatímně. V tom případě se budou na něho vztahovat ustanovení této úmluvy.

3. Stát, který odmítá udělit exekvatur, není povinen sdělit vysílajícímu státu důvody svého odmítnutí.

Článek 7

Jakmile je vedoucí konzulárního úřadu k výkonu svých funkcí přijat, byť i prozatímně, vyrozumí o tom přijímající stát ihned příslušné orgány konzulárního obvodu a učiní nezbytná opatření, aby vedoucí konzulárního úřadu mohl vykonávat povinnosti vyplývající z jeho úřadu a požívat výhod vyplývajících z této úmluvy.

Článek 8

1. Nemůže-li vedoucí konzulárního úřadu z jakýchkoli důvodů vykonávat své funkce nebo je-li místo vedoucího konzulárního úřadu dočasně uvolněno může vysílající stát funkcí dočasného vedoucího konzulárního úřadu pověřit konzulárního úředníka tohoto úřadu nebo jiného konzulárního úřadu nebo člena diplomatického personálu diplomatické mise. Jméno této osoby musí být předem sděleno ministerstvu zahraničních věcí přijímajícího státu.

2. Dočasnému vedoucímu konzulárního úřadu se poskytují výsady a imunity, jakých požívá podle této úmluvy vedoucí konzulárního úřadu.

Článek 9

1. Vysílající stát sdělí přijímajícímu státu plné jméno, kategorii a třídu všech konzulárních úředníků kromě vedoucích konzulárních úřadů tak, aby tento stát měl dostatek času vykonat, pokud si to přeje, svá práva podle článku 11.

2. Vysílající stát stanoví počet členů konzulárního úřadu s přihlédnutím k důležitosti tohoto úřadu, jakož i k potřebám řádného rozvoje jeho činnosti; přijímající stát však může požádat, aby rozsah personálu konzulárního úřadu byl udržován v mezích, jež sám považuje za rozumné se zřetelem k podmínkám v konzulárním obvodu a k potřebám konzulárního úřadu.

Článek 10

1. Ministerstvu zahraničních věcí přijímajícího státu jsou diplomatickou cestou oznamovány:

a) jmenování členů konzulárního úřadu, jejich příjezd po jmenování na konzulární úřad, jejich konečný odjezd nebo skončení jejich funkcí a všechny další změny mající vliv na jejich postavení, které mohou nastat během jejich služby na konzulárním úřadě;

b) příjezd a konečný odjezd rodinného příslušníka člena konzulárního úřadu, který s ním společně žije, a tam, kde to přichází v úvahu, případy, kdy osoba se stane nebo přestane být rodinným příslušníkem;

c) příjezd a konečný odjezd členů soukromého personálu a tam, kde to přichází v úvahu, skončení jejich služby v tomto postavení;

d) přijetí do zaměstnání a propuštění osob majících pobyt v přijímajícím státě, jakožto konzulárních zaměstnanců a členů služebního personálu nebo jako členů soukromého personálu, požívajících výsad a imunit.

2. Kdykoli je to možné, bude příjezd a konečný odjezd písemně odznamován předem.

Článek 11

1. Přijímající stát může kdykoliv oznámit vysílajícímu státu, že konzulární úředník je persona

non grata nebo že kterýkoliv jiný člen konzulárního personálu je nepřijatelný. V takovém případě vysílající stát podle okolností buďto takovou osobu odvolá, nebo ukončí její funkce na konzulárním úřadě.

2. Jestliže vysílající stát odmítne nebo opomene v přiměřené době vyhovět svým povinnostem podle odstavce 1 tohoto článku, může přijímající stát podle povahy případu buďto odvolat exekvatur příslušné osoby, nebo ji přestat považovat za člena konzulárního personálu.

3. Osoba jmenovaná do funkce člena konzulárního úřadu může být prohlášena za nepřijatelnou dříve, než přijede na území přijímajícího státu, nebo, je-li již na jeho území, než se ujme svých funkcí na konzulárním úřadě. V každém takovém případě vezme vysílající stát jmenování zpět.

4. V případech uvedených v odstavcích 1 a 3 tohoto článku není přijímající stát povinen sdělit vysílajícímu státu důvody svého rozhodnutí.

HLAVA III

Výsady a imunity

Článek 12

1. Přijímající stát plně usnadní výkon funkcí konzulárního úřadu a konzulárních úředníků a učiní nezbytná opatření, aby mohli požívat výsad a imunit stanovených v této úmluvě.

2. Přijímající stát bude jednat s konzulárními úředníky s náležitou úctou a učiní všechna příslušná opatření, aby byla zajištěna jejich ochrana, svoboda a důstojnost.

Článek 13

1. Státní vlajka vysílajícího státu může být vyvěšena na budovách, v nichž se nacházejí konzulární místnosti, a na jejich vchodu, jakož i na dopravních prostředcích, jestliže jich užívá ke služebním účelům vedoucí konzulárního úřadu.

2. Státní znak vysílajícího státu, jakož i příslušný nápis označující konzulární místnosti v úředních jazycích vysílajícího státu a přijímajícího státu mohou být umístěny na budovách, v nichž se nacházejí konzulární místnosti.

3. Při výkonu práva daného tímto článkem bude se přihlížet k právním předpisům a zvyklostem přijímajícího státu.

Článek 14

1. Vysílající stát může v souladu s právními předpisy přijímajícího státu nabývat nebo mít ve vlastnictví nebo v užívání pozemky, budovy nebo části budov pro potřeby konzulárního úřadu.

2. Přijímající stát poskytne vysílajícímu státu při získání pozemků a budov nebo částí budov pro účely uvedené v odstavci 1 veškerou nezbytnou pomoc.

3. V případě nutnosti pomůže rovněž konzulárnímu úřadu při získání vhodného ubytování pro jeho členy.

4. Vysílající stát není vyňat z povinnosti dodržovat právní předpisy přijímajícího státu o výstavbě a územním plánování vztahující se na oblast, ve které se tyto pozemky, budovy nebo části budov nacházejí.

Článek 15

1. Místnosti konzulárního úřadu jsou nedotknutelné. Orgány přijímajícího státu do nich nesmí vstoupit, leč se souhlasem vedoucího konzulárního úřadu, vedoucího diplomatické mise vysílajícího státu, nebo osoby pověřené některým z nich. Nicméně v případě požáru nebo jiné pohromy vyžadující okamžité ochranné akce lze předpokládat, že souhlas byl dán.

2. Přijímající stát má zvláštní povinnost učinit všechna vhodná opatření k ochraně místností konzulárního úřadu před vniknutím nebo poškozením a k zabránění jakémukoli rušení klidu konzulárního úřadu nebo újmě na jeho důstojnosti.

3. Místnosti konzulárního úřadu, jejich zařízení a jiný majetek v nich nemohou být předmětem prohlídky, rekvizice, zabavení nebo exekuce.

4. Uvedené místnosti nebudou vyňaty z vyvlastnění pro účely národní obrany nebo veřejné potřeby ve smyslu právních předpisů přijímajícího státu. Je-li nutno provést vyvlastnění pro uvedené účely a je-li vysílající stát vlastníkem těchto místností, bude mu vyplacena okamžitá, přiměřená a efektivní náhrada. Přijímající stát přijme opatření, aby usnadnil vysílajícímu státu, jenž tyto místnosti vlastní nebo má v nájmu, přestěhování úřadu a, v každém případě, aby bylo zabráněno rušení výkonu konzulárních funkcí.

Článek 16

Konzulární archivy a dokumenty jsou vždy nedotknutelné, ať se nalézají kdekoli.

Článek 17

1. Konzulární místnosti, jež vysílající stát vlastní nebo má v nájmu, jsou v přijímajícím státě vyňaty ze všech daní a poplatků jakékoli povahy, včetně daní a poplatků ze smluv a listin, které se týkají nabývání nebo najímání zmíněných místností.

2. Osvobození uvedené v odstavci 1 tohoto článku se nevztahuje na daně a poplatky:

a) jež jsou vybírány za zvláštní prokázané služby;

b) jež jsou, podle zákonů přijímajícího státu, k tíži osoby, která vstoupila ve smluvní poměr s vysílajícím státem.

Článek 18

Vysílající stát je v přijímajícím státě osvobozen od všech daní a poplatků z veškerých motorových vozidel určených výhradně ke konzulárním účelům, která jsou ve vlastnictví, držbě nebo v užívání vysílajícího státu.

Článek 19

1. Konzulární úředníci nesmějí být zatčeni nebo vzati do vazby, vyjma případu trestného činu, na nějž zákony přijímajícího státu stanoví trest odnětí svobody nejméně na pět let, a na základě rozhodnutí příslušného justičního orgánu.

2. S výjimkou případu uvedeného v odstavci 1 tohoto článku nesmějí být konzulární úředníci uvězněni nebo jejich osobní svoboda jinou formou omezena, leda by šlo o výkon pravomocného soudního rozhodnutí.

3. Konzulární úředník se musí dostavit k příslušným orgánům v případě, že je proti němu zahájeno trestní řízení. Řízení však bude prováděno s náležitým ohledem na jeho osobu odůvodněným jeho úředním postavením a s výjimkou případu uvedeného v odstavci 1 tohoto článku způsobem, který by co nejméně narušil výkon konzulárních funkcí. V případě, že za okolností uvedených v odstavci 1 tohoto článku je nutné vzít konzulárního úředníka do vazby, musí být řízení proti němu zahájeno v co nejkratší době.

Článek 20

V případě, že člen konzulárního personálu je zatčen nebo vzat do vazby nebo že je proti němu zahájeno trestní stíhání, přijímající stát o tom neprodleně uvědomí vedoucího konzulárního úřadu. Jestliže se uvedená opatření týkají vedoucího konzulárního úřadu, uvědomí o tom přijímající stát vysílající stát diplomatickou cestou.

Článek 21

1. Konzulární úředníci a konzulární zaměstnanci nepodléhají jurisdikci soudních a správních orgánů přijímajícího státu pro úkony prováděné při výkonu konzulárních funkcí.

2. Ustanovení odstavce 1 tohoto článku se však nevztahují na občanskoprávní řízení:

a) vyplývající ze smlouvy uzavřené konzulárním úředníkem nebo konzulárním zaměstnancem, kterou tento výslovně nebo zřejmě nesjednal jakožto zástupce vysílajícího státu;
b) zahájené třetí stranou v případě škody vzniklé z nehody způsobené v přijímajícím státě vozidlem, lodí nebo letadlem.

Článek 22

1. Členové konzulárního úřadu mohou být vyzváni, aby podali svědectví v soudním nebo správním řízení. Konzulární zaměstnanci nebo členové služebního personálu nesmějí, s výjimkou případů uvedených v odstavci 3 tohoto článku, odmítnout podat svědectví. V případě, že konzulární úředník odmítne podat svědectví, nesmí vůči němu být uplatněno žádné donucovací opatření nebo postih.

2. Orgán požadující svědectví bude postupovat tak, aby nerušil konzulárního úředníka při plnění jeho funkcí. Vždy, kdy je to možné, může přijmout svědectví v jeho obydlí nebo v konzulárním úřadě nebo přijmout od něho písemné prohlášení.

3. Členové konzulárního úřadu nemají povinnost podávat svědectví o skutečnostech týkajících se výkonu jejich funkcí ani předkládat úřední korespondenci a dokumenty, jež se k nim vztahují. Mají rovněž právo odmítnout podat svědectví jako znalci práva vysílajícího státu.

Článek 23

1. Vysílající stát se může u člena konzulárního úřadu vzdát výsad a imunit uvedených v této úmluvě.

2. Vzdání se musí být vždy výslovné a musí být sděleno přijímajícímu státu písemně.

3. Jestliže konzulární úředník nebo konzulární zaměstnanec zahájí řízení ve věci, v níž by požíval vynětí z jurisdikce podle článku 21, nemůže se dovolávat vynětí z jurisdikce pokud jde o žalobu navzájem souvisící přímo s hlavní žalobou.

4. Vzdát se vynětí z jurisdikce v řízení ve věcech občanských nebo správních neznamená vzdát se tím též imunity, pokud jde o výkon rozhodnutí, jíž je nutno vzdát se zvlášť.

Článek 24

1. Konzulární úředníci a konzulární zaměstnanci jsou vyňati ze všech povinností uložených právními předpisy přijímajícího státu, pokud jde o registraci cizinců, povolení k pobytu a pracovní povolení, které se obecně vztahují na cizince.

2. Ustanovení odstavce 1 tohoto článku se však nevztahují na konzulární zaměstnance, kteří nejsou stálými zaměstnanci vysílajícího státu nebo vykonávají soukromou výdělečnou činnost v přijímajícím státě, ani na jejich rodinné příslušníky.

Článek 25

1. S výhradou ustanovení odstavce 3 tohoto článku jsou členové konzulárního úřadu, pokud jde o služby, které vykonávají pro vysílající stát, vyňati z působnosti ustanovení o sociálním zabezpečení, které platí v přijímajícím státě.

2. Vynětí uvedené v odstavci 1 tohoto článku se vztahuje také na členy soukromého personálu, kteří jsou výlučně zaměstnáni u členů konzulárního úřadu, a to za podmínky:

a) že nejsou státními příslušníky přijímajícího státu nebo v něm nemají trvalý pobyt; a

b) že se na ně vztahují předpisy o sociálním zabezpečení platné ve vysílajícím nebo ve třetím státě.

3. Členové konzulárního úřadu zaměstnávající osoby, na které se nevztahuje vynětí uvedené v odstavci 2 tohoto článku, musí plnit povinnosti, které ukládají zaměstnavatelům ustanovení o sociálním zabezpečení přijímajícího státu.

4. Vynětí stanovené v odstavci 1 a 2 tohoto článku nebrání dobrovolné účasti na systému sociálního zabezpečení přijímajícího státu za předpokladu, že účast na něm je přijímajícím státem dovolena.

Článek 26

1. Konzulární úředníci a konzulární zaměstnanci jsou osvobozeni ode všech daní a poplatků, ať osobních nebo věcných, celostátních, oblastních a místních s výjimkou:

a) nepřímých daní, jež bývají obvykle zahrnuty v ceně zboží nebo služeb;

b) daní a poplatků ze soukromých nemovitostí na území přijímajícího státu s výhradou ustanovení článku 17;

c) dědických poplatků a poplatků z převodu majetku vybíraných přijímajícím státem, s výhradou ustanovení písmene b) článku 29;

d) daní a poplatků ze soukromých příjmů všeho druhu, které pocházejí z přijímajícího státu včetně přírůstků hodnoty, realizovaných při převodu majetkových hodnot;

e) daní a poplatků vybíraných za poskytování zvláštních služeb;

f) registračních, soudních, hypotečních a kolkových poplatků, s výhradou ustanovení článku 17.

2. Členové konzulárního úřadu, kteří zaměstnávají osoby, jejichž platy nebo mzdy nejsou osvobozeny od daně z příjmů v přijímajícím státě, musí plnit povinnosti, které právní předpisy tohoto státu ukládají v těchto záležitostech.

Článek 27

1. Přijímající stát v souladu s právními předpisy, které může vydat, povolí dovoz a poskytne osvobození ode všech celních dávek, daní a ostatních poplatků, vybíraných v souvislosti s dovozem, vyjma poplatků za skladování, přepravu a podobné služby:

a) u předmětů, včetně automobilů, určených pro úřední potřebu konzulárního úřadu;

b) u předmětů určených pro osobní potřebu konzulárních úředníků, včetně automobilů a předmětů určených pro jejich počáteční zařízení. Spotřební předměty nesmějí přesáhnout množství nutné pro přímou spotřebu příslušných osob.

2. Konzulární zaměstnanci požívají výsad a osvobození uvedených v odstavci 1 tohoto článku, jde-li o předměty dovezené při jejich prvním nástupu na konzulární úřad.

3. Osobní spoluzavazadla konzulárních úředníků a jejich rodinných příslušníků žijících s nimi ve společné domácnosti jsou osvobozena od celní prohlídky. Mohou být prohlédnuta pouze v případě, že jsou vážné důvody k domněnce, že obsahují jiné předměty než uvedené v odstavci 1 písmeno b) tohoto článku nebo předměty, jejichž dovoz nebo vývoz je zakázán právními předpisy přijímajícího státu, nebo na které se vztahují jeho zákony a předpisy o karanténě. Tato prohlídka může být provedena pouze v přítomnosti konzulárního úředníka, jeho rodinného příslušníka nebo osoby jimi řádně zmocněné.

Článek 28

Přijímající stát osvobodí členy konzulárního úřadu od všech osobních služeb, veřejných služeb jakéhokoli druhu a od vojenských povinností jako jsou rekvizice, vojenské kontribuce a ubytování vojska.

Článek 29

V případě úmrtí člena konzulárního úřadu přijímající stát:

a) povolí vývoz movitého majetku zemřelého s výjimkou majetku, který byl získán v přijímajícím státě a jehož vývoz je zakázán v době jeho úmrtí;

b) nebude vybírat celostátní, oblastní nebo místní dědické poplatky ani poplatky z převodu majetku, jde-li o movitý majetek, který byl na území přijímajícího státu pouze v důsledku pobytu zemřelého v tomto státě jako člena konzulárního úřadu.

Článek 30

1. Přijímající stát povolí a bude chránit svobodu spojení konzulárního úřadu pro všechny úřední účely. Při spojení s vládou, diplomatickými misemi a ostatními konzulárními úřady vysílajícího státu, ať jsou kdekoli, může konzulární úřad používat všech vhodných spojovacích prostředků, včetně diplomatických nebo konzulárních kurýrů, diplomatických nebo konzulárních zavazadel a kódovaných nebo šifrovaných zpráv. Radiovou vysílací stanici může však konzulární úřad zřídit a používat pouze se souhlasem přijímajícího státu.

2. Úřední korespondence konzulárního úřadu je nedotknutelná.

3. Konzulární zavazadlo musí být opatřeno zřetelným vnějším označením jeho povahy a může obsahovat pouze úřední korespondenci a dokumenty nebo předměty určené výlučně k úřednímu použití.

4. Konzulární zavazadlo nesmí být otevřeno ani zadrženo. Jestliže však příslušné orgány přijímajícího státu mají vážné důvody se domnívat, že zavazadlo obsahuje něco jiného než úřední korespondenci nebo dokumenty nebo předměty určené výlučně k úřednímu použití, mohou žádat, aby zavazadlo bylo otevřeno v jejich přítomnosti odpovědným zástupcem vysílajícího státu. Jestliže orgány vysílajícího státu takovou žádost odmítnou, bude zavazadlo vráceno na místo, odkud pochází.

5. Konzulární zavazadlo může být svěřeno kapitánu lodi nebo obchodního letadla, které mají přistát na povoleném vstupním místě. Kapitán musí být vybaven úřední listinou označující počet zásilek tvořících konzulární zavazadlo, nebude však považován za konzulárního kurýra. Po projednání s příslušnými místními orgány může konzulární úřad pověřit některého ze svých členů, aby převzal uvedené zavazadlo přímo a volně od kapitána lodi nebo letadla nebo mu je předal.

Článek 31

S výhradou omezení stanovených právními předpisy přijímajícího státu o oblastech, do nichž je přístup zakázán nebo upraven z důvodů státní bezpečnosti, mohou členové konzulárního úřadu po předběžném vyrozumění příslušného orgánu svobodně cestovat po území přijímajícího státu.

Článek 32

Ustanovení o výsadách a imunitách uvedená v článcích 24, 25 odstavce 1, 3 a 4, v článku 26, 27 odstavec 1 písm. b) a v článcích 28, 29 a 31 týkající se konzulárních úředníků a konzulárních zaměstnanců se obdobně použijí i na jejich rodinné příslušníky, kteří s nimi společně žijí.

HLAVA IV

Konzulární funkce

Článek 33

Konzulární úředník je oprávněn vykonávat v konzulárním obvodu v souladu s právními předpisy přijímajícího státu funkce uvedené v této úmluvě.

Článek 34

Konzulární úředník je oprávněn:

a) chránit práva a zájmy vysílajícího státu a jeho státních příslušníků v přijímajícím státě;

b) podporovat rozvoj obchodních, hospodářských, kulturních a vědeckých styků mezi vysokými smluvními stranami a rozvíjet mezi nimi přátelské styky;

c) zjišťovat všemi zákonnými prostředky stav a vývoj obchodního, hospodářského, kulturního a vědeckého života přijímajícího státu; podávat o nich zprávy vládě vysílajícího státu a poskytovat informace zúčastněným osobám.

Článek 35

Konzulární úředník se může při výkonu svých funkcí obracet na:

a) příslušné místní orgány svého konzulárního obvodu;

b) příslušné ústřední orgány přijímajícího státu, je-li to v souladu s právními předpisy a zvyklostmi přijímajícího státu nebo mezinárodními dohodami upravujícími tuto otázku.

Článek 36

1. V souladu s právními předpisy přijímajícího státu může konzulární úředník zastupovat nebo činit opatření k zajištění vhodného zastoupení státních příslušníků vysílajícího státu před soudy a jinými orgány přijímajícího státu v případech, kdy tito pro nepřítomnost nebo z jiných důvodů nemohou hájit včas svá práva a zájmy.

2. Zastupování podle odstavce 1 tohoto článku končí, jakmile zastupované osoby jmenují svého zmocněnce nebo si samy zajistí ochranu svých práv a zájmů.

3. Jestliže konzulární úředník zastupuje osoby podle odstavce 1 tohoto článku, podléhá při výkonu této funkce právním předpisům přijímajícího státu a jurisdikci jeho soudních a správních orgánů za stejných podmínek jako občan tohoto státu.

Článek 37

Konzulární úředník má právo ve svém konzulárním obvodu:

a) registrovat, a pokud to dovolí právní předpisy přijímajícího státu, sčítat státní příslušníky vysílajícího státu.
K tomu účelu si může vyžádat součinnost příslušných orgánů tohoto státu;

b) zveřejňovat v tisku oznámení určená státním příslušníkům vysílajícího státu nebo jim předávat různé předpisy s dokumenty vydané orgány vysílajícího státu, týkají-li se tato oznámení, předpisy a dokumenty služby pro stát.

Článek 38

1. Konzulární úředník je oprávněn v souladu s právními předpisy vysílajícího státu zejména vy-

dávat, obnovovat a měnit cestovní doklady státních příslušníků vysílajícího státu a prodlužovat jejich platnost.

2. Konzulární úředník je oprávněn vydávat a rušit víza nebo prodlužovat jejich platnost osobám, které si přejí cestovat do vysílajícího státu.

Článek 39

1. V rozsahu stanoveném právními předpisy vysílajícího státu je konzulární úředník oprávněn:

a) přijímat žádosti a prohlášení ve věcech státního občanství občanů vysílajícího státu a vydávat příslušné doklady;

b) pořizovat rodné a úmrtní listy státních příslušníků vysílajícího státu;

c) uzavírat manželství a vydávat o tom příslušné doklady za předpokladu, že oba snoubenci jsou občany vysílajícího státu, a s výhradou, že o tom zpraví příslušné orgány přijímajícího státu, vyžadují-li to jeho právní předpisy;

d) zapisovat nebo registrovat rozvod manželství v souladu s právními předpisy vysílajícího státu;

e) přijímat prohlášení týkající se rodinných poměrů státních příslušníků vysílajícího státu.

2. Příslušné orgány přijímajícího státu budou neprodleně a bezplatně zasílat konzulárnímu úřadu opisy a výpisy z matrik týkající se státních příslušníků vysílajícího státu vyžadované k administrativním účelům.

Článek 40

Konzulární úředník má právo:

a) přijímat prohlášení státních příslušníků vysílajícího státu a osvědčovat je;

b) sepisovat, osvědčovat a převzít do úschovy závěti a jiné listiny a prohlášení státních příslušníků vysílajícího státu;

c) ověřovat podpisy státních příslušníků vysílajícího státu;

d) překládat a ověřovat veškeré listiny a dokumenty vydané úřady vysílajícího nebo přijímajícího státu a osvědčovat překlady, opisy a výpisy z těchto dokumentů.

Článek 41

Konzulární úředník má právo provádět na konzulárním úřadě, ve svém bytě, v bytě některého ze státních příslušníků vysílajícího státu a na palubě lodi nebo letadla vysílajícího státu tyto úkony:

a) sepisování listin a smluv, jež chtějí státní příslušníci vysílajícího státu uzavřít, pokud tyto listiny a smlouvy nejsou v rozporu s právními předpisy přijímajícího státu a netýkají se zřízení nebo převodu práv k nemovitostem nacházejícím se v tomto státě, jakož i ověřování pravosti takových listin a smluv;

b) sepisování listin a smluv bez zřetele ke státní příslušnosti smluvních stran, pokud se tyto listiny a smlouvy vztahují pouze na majetek nebo práva existující ve vysílajícím státě nebo se týkají záležitostí, jež se mají realizovat v tomto státě za podmínky, že tyto listiny a smlouvy nejsou v rozporu s právními předpisy přijímajícího státu, jakož i ověřování pravosti takových listin a smluv.

Článek 42

Listiny a dokumenty uvedené v článcích 40 a 41 mají v přijímajícím státě stejnou platnost a důkazní moc jako dokumenty ověřené nebo potvrzené soudními orgány nebo jinými příslušnými orgány tohoto státu.

Článek 43

Přijímající stát musí přijmout bez ověření podpisy konzulárních úředníků na listinách, které tito vydávají nebo jimiž potvrzují shodnost opisů s originálem vydaným příslušným orgánem, jestliže tyto listiny budou opatřeny otiskem úředního razítka.

Článek 44

Konzulární úředník má právo doručovat soudní a mimosoudní písemnosti a vyřizovat soudní dožádání ve věcech občanských a obchodních týkajících se výslechu státních příslušníků vysílajícího státu podle platných mezinárodních dohod nebo, pokud takové dohody neexistují, jiným způsobem, který je v souladu s právními předpisy přijímajícího státu.

Článek 45

Konzulární úředník má právo přijímat od státních příslušníků vysílajícího státu nebo pro ně do úschovy listiny, peníze, cenné předměty a jiný majetek jim náležející. Tyto listiny, peníze, cenné předměty a majetek mohou být vyvezeny z přijímajícího státu pouze v souladu s jeho právními předpisy.

Článek 46

1. O úmrtí státního příslušníka vysílajícího státu na území přijímajícího státu uvědomí příslušný orgán tohoto státu neprodleně konzulární úřad.

2. Konzulární úředník vysílajícího státu má právo požádat příslušný orgán přijímajícího státu o bezodkladná opatření nezbytná k zajištění a správě dědictví zanechaného v tomto státě zemře-

lým státním příslušníkem vysílajícího státu a o informaci o případných opatřeních, která již byla učiněna. Při zajišťování těchto opatření může konzulární úřad poskytnout svou pomoc přímo nebo prostřednictvím svého zástupce.

3. Jestliže po splnění formalit spojených s dědictvím v přijímajícím státě připadne movité dědictví nebo výtěžek z prodeje movitostí nebo nemovitostí dědici, oprávněnému účastníku nebo odkazovníku, který je státním příslušníkem vysílajícího státu a který nemá pobyt v přijímajícím státě a nejmenoval svého zmocněnce, předají je orgány přijímajícího státu konzulárnímu úřadu vysílajícího státu za podmínky, že:

a) způsobilost dědice, oprávněného účastníka nebo odkazovníka byla prokázána;

b) příslušné orgány přijímajícího státu dají tam, kde to přichází v úvahu, souhlas s předáním dědictví nebo výtěžku z jeho prodeje;

c) veškeré dědické dluhy ohlášené ve lhůtě předepsané právními předpisy přijímajícího státu jsou zaplaceny nebo zajištěny;

d) poplatky a daně z dědictví jsou zaplaceny nebo zajištěny.

4. Jestliže státní příslušník vysílajícího státu, který nemá trvalý pobyt v přijímajícím státě, zemře na území tohoto státu, budou jeho svršky a peněžní částky, které měl v okamžiku úmrtí s sebou a které nebyly vyžádány přítomným dědicem, prozatímně předány do úschovy konzulárnímu úřadu vysílajícího státu bez dalších formalit, přičemž se pro správní nebo soudní orgány vyhrazuje v zájmu příslušného řízení právo na jejich převzetí. Konzulární úřad musí tyto věci a peněžní částky předat kterémukoli orgánu přijímajícího státu pověřenému jejich správou nebo likvidací. Konzulární úřad musí dodržovat právní předpisy přijímajícího státu o vývozu těchto svršků a převodu peněžních částek.

5. Ve věcech dědických platí rovněž ustanovení článku 36 této úmluvy.

Článek 47

1. Jakmile se úřady přijímajícího státu dovědí o případech, kdy je třeba ustanovit poručníka nebo opatrovníka pro občana vysílajícího státu, písemně to oznámí příslušnému konzulárnímu úřadu.

2. Ustanovení článku 36 této úmluvy platí i pro ochranu a obranu práv a zájmů nezletilých nebo jiných osob, které nemají plnou způsobilost k právním úkonům.

3. V případě, kdy není zajištěna správa majetku nezletilých nebo jiných osob nemajících plnou způsobilost k právním úkonům, může konzulární úředník požádat příslušné orgány přijímajícího státu o jmenování správce tohoto majetku nebo o provedení příslušných opatření.

Článek 48

1. Za účelem usnadnění výkonu konzulárních funkcí týkajících se státních příslušníků vysílajícího státu:

a) konzulární úředník má právo na spojení se státními příslušníky vysílajícího státu a na přístup k nim. Státní příslušníci vysílajícího státu mají stejné právo, pokud jde o spojení s konzulárními úředníky vysílajícího státu a přístup k nim;

b) příslušné orgány přijímajícího státu budou bez prodlení informovat konzulární úřad o případech, kdy v jeho konzulárním obvodě státní příslušník vysílajícího státu byl zatčen, uvězněn, dán do vazby nebo zadržen. Rovněž každou zprávu, kterou určila pro konzulární úřad osoba, která byla zatčena, je ve vězení, ve vazbě nebo jiným způsobem zadržena, doručí uvedené orgány bez prodlení. Tyto orgány musí bez prodlení informovat osobu, které se to týká, o jejích právech, která má podle tohoto ustanovení;

c) konzulární úředník má právo navštěvovat státního příslušníka vysílajícího státu, který je ve vězení, vazbě nebo je zadržen, aby s ním mohl hovořit, dopisovat si a zajistit jeho právní zastoupení. Má rovněž právo navštívit kteréhokoliv státního příslušníka vysílajícího státu, který je ve vězení, ve vazbě nebo je zajištěn v jejich obvodě na základě rozsudku. Konzulární úředník však se zdrží jednání jménem státního příslušníka, který je ve vězení, vazbě nebo je jiným způsobem zadržen, v případě, že státní příslušník proti takovému jednání vznese výslovně svoje námitky.

2. Práva uvedená v odstavci 1 tohoto článku budou vykonávána v souladu s právními předpisy přijímajícího státu za předpokladu, že tyto právní předpisy umožní plné uskutečnění cílů, pro které byla práva podle tohoto článku poskytnuta.

Článek 49

1. Konzulární úředník může ve svém konzulárním obvodu poskytnout pomoc lodím vysílajícího státu, které připlouvají do přístavu nebo se tam již nacházejí. Jakmile je vstup na loď povolen, může vstoupit na palubu těchto lodí a spojit se s kapitánem a dalšími členy posádky.

2. Kapitán nebo kterýkoli jiný člen posádky může svobodně přijít na konzulární úřad, má-li tento sídlo v přístavu, kde loď kotví. Není-li konzulární úřad v přístavu, je toto spojení vázáno na souhlas příslušného orgánu přijímajícího státu.

3 Aniž by tím byla dotčena pravomoc orgánů přijímajícího státu, může konzulární úředník vy-

šetřovat všechny nehody, k nimž došlo v průběhu plavby lodi vysílajícího státu, vyslechnout kapitána a kteréhokoli jiného člena posádky, a pokud je to právními předpisy vysílajícího státu povoleno, řešit spory všeho druhu mezi kapitánem, důstojníky a námořníky, učinit opatření k přijetí kapitána nebo kteréhokoli člena posádky do nemocničního léčení nebo k návratu do vlasti. Při výkonu těchto funkcí může konzulární úředník požádat orgány přijímajícího státu o pomoc.

4. Orgány přijímajícího státu se nevměšují do událostí na palubě lodi s výjimkou nepokojů, které by mohly porušit klid a veřejný pořádek na zemi nebo v přístavu, způsobit újmu na zdraví nebo ohrozit veřejnou bezpečnost, a nepokojů, jichž se zúčastnily osoby, které nejsou členy posádky.

5. V případě, že by příslušné orgány přijímajícího státu měly v úmyslu provést prohlídky, vyšetřování nebo donucovací opatření na palubě lodi vysílajícího státu, jež se nalézá ve vodách přijímajícího státu, vyrozumí před jejich provedením konzulární úřad, aby se provedení mohli zúčastnit konzulární úředníci. V oznámení bude uveden přesný termín. Nezúčastní-li se konzulární úředník nebo jeho zástupce provádění opatření, může požádat tyto orgány o předání všech informací o jejich průběhu. Tato ustanovení platí rovněž v případě, kdy kapitán nebo kterýkoli člen posádky je vyslýchán orgány přijímajícího státu.

6. V případě, že jde o neodkladné opatření, nebo je-li vyšetřování prováděno na žádost kapitána, musí o tom být konzulární úředník informován co možná nejdříve. Na požádání bude konzulární úředník v takovém případě rovněž zpraven o průběhu vyšetřování konaného za jeho nepřítomnosti.

7. Ustanovení odstavců 5 a 6 tohoto článku se nelze dovolávat proti orgánům přijímajícího státu tehdy, jde-li o uplatnění celních předpisů a dalších opatření týkajících se bezpečnosti plavby, zdravotní kontroly, přístavní policie, přístupu cizinců a zabezpečení zboží.

8. V souladu s právními předpisy vysílajícího státu může konzulární úředník kontrolovat a ověřovat lodní dokumenty a prodlužovat jejich platnost a přijímat prohlášení o cestě a místě určení.

Článek 50

1. Jestliže loď vysílajícího státu ztroskotá, uvízne nebo se ocitne v tísni ve vodách přijímajícího státu, podají o tom příslušné orgány tohoto státu co nejdříve zprávu konzulárnímu úřadu a seznámí jej s učiněnými nebo zamýšlenými opatřeními k záchraně cestujících, posádky lodi, lodi a nákladu. Konzulární úředník může poskytnout veškerou pomoc lodi, členům posádky a cestujícím a učinit veškerá opatření k zabezpečení nákladu a k opravě lodi.

2. Jestliže provozovatel lodi, kapitán nebo jakákoliv oprávněná osoba nemůže učinit nezbytná opatření k udržování a správě lodi nebo jejího nákladu, může konzulární úředník učinit jménem provozovatele lodi opatření, která by mohl provozovatel lodi učinit sám.

3. Ustanovení odstavce 2 tohoto článku se rovněž vztahují na jakýkoli předmět, který patří státnímu příslušníkovi vysílajícího státu a pochází z nákladu lodi vysílajícího státu nebo třetího státu, který byl nalezen na pobřeží nebo v blízkosti pobřeží přijímajícího státu nebo dopraven do přístavu konzulárního obvodu.

4. Příslušné orgány přijímajícího státu poskytnou konzulárnímu úředníku nezbytnou pomoc při úředních krocích podle předchozích odstavců.

5. Jestliže loď ztroskotá nebo uvízne v přístavu nebo představuje-li nebezpečí pro plavbu v pobřežních vodách přijímajícího státu, mohou příslušné úřady rovněž přijmout všechna opatření k zamezení škod, které by loď mohla způsobit na přístavních zařízeních nebo na ostatních lodích.

6. Loď, která utrpěla poškození, její náklad a palubní zásoby nepodléhají na území přijímajícího státu celním poplatkům, pokud nejsou vykládány k použití nebo spotřebě v tomto státě.

Článek 51

Ustanovení článků 49 a 50 se přiměřeně použijí i na letadla.

Článek 52

1. Konzulární úřad může na území přijímajícího státu vybírat dávky a poplatky, které právní předpisy vysílajícího státu stanoví na konzulární úkony.

2. Dávky a poplatky uvedené v odstavci 1 tohoto článku jsou v přijímajícím státě osvobozeny ode všech daní a poplatků.

Článek 53

Kromě funkcí stanovených touto úmluvou může konzulární úředník vykonávat jiné konzulární funkce, které nejsou v rozporu s právními předpisy přijímajícího státu.

HLAVA V

Závěrečná ustanovení

Článek 54

Bez újmy na svých výsadách a imunitách jsou všechny osoby požívající výsad a imunit povinny dodržovat právní předpisy přijímajícího státu, včetně dopravních předpisů a předpisů o pojištění proti škodám způsobeným třetím osobám provozem motorových vozidel.

Článek 55

1. Členové konzulárního úřadu se nebudou vměšovat do vnitřních věcí přijímajícího státu.

2. Konzulární místnosti nebudou používány způsobem, který by byl v rozporu s výkonem konzulárních funkcí.

Článek 56

Konzulární zaměstnanci a členové služebního personálu, kteří jsou státními příslušníky přijímajícího státu nebo v něm mají trvalý pobyt, jejich rodinní příslušníci, rodinní příslušníci člena konzulárního úřadu, jakož i členové soukromého personálu, kteří jsou státními příslušníky přijímajícího státu nebo v něm mají trvalý pobyt, podléhají jurisdikci přijímajícího státu a nepožívají výsad podle této úmluvy.

Přijímající stát však musí vykonávat svoji jurisdikci nad těmito osobami takovým způsobem, aby neodůvodněně neomezoval výkon funkcí konzulárního úřadu.

Článek 57

1. Ustanovení této úmluvy se vztahují, pokud to souvislosti dovolují, rovněž na výkon konzulárních funkcí uskutečňovaný diplomatickou misí.

2. Jména členů diplomatické mise pověřených prací v konzulárním oddělení nebo dočasně pověřených výkonem konzulárních funkcí mise jsou písemně oznamována ministerstvu zahraničních věcí přijímajícího státu.

3. Výsady a imunity členů diplomatické mise uvedených v odstavci 2 tohoto článku jsou i nadále upravovány pravidly mezinárodního práva o diplomatických stycích.

Článek 58

1. Tato úmluva podléhá ratifikaci podle ústavních předpisů každé z vysokých smluvních stran a vstoupí v platnost třicátého dne po dni výměny ratifikačních listin.

2. Výměna ratifikačních listin bude provedena v Praze.

Článek 59

1. Tato úmluva je sjednána na neomezenou dobu.

2. Každá z vysokých smluvních stran může tuto úmluvu kdykoli vypovědět. Výpověď nabude účinnosti po uplynutí šesti měsíců ode dne obdržení oznámení o výpovědi.

3. Na důkaz toho zmocněnci vysokých smluvních stran tuto úmluvu podepsali a opatřili ji pečetěmi.

Dáno v Alžíru dne 3. července 1985 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém, arabském a francouzském, přičemž všechna znění mají stejnou platnost. V případě různého výkladu ustanovení této úmluvy je francouzské znění rozhodující.

Z plné moci
prezidenta Československé socialistické republiky:

Jan **Žižka** v. r.

Z plné moci
vlády Alžírské demokratické a lidové republiky:

Brahim **Taibi** v. r.

49

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 3. dubna 1987

o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Polské lidové republiky o výstavbě silničního obchvatu měst Českého Těšína — Cieszyna a o zřízení nového silničního hraničního přechodu

Dne 26. května 1986 byla ve Štětíně podepsána Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Polské lidové republiky o výstavbě silničního obchvatu měst Českého Těšína — Cieszyna a o zřízení nového silničního hraničního přechodu. Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 10. dnem 28. října 1986.

České znění Dohody se vyhlašuje současně.

Ministr:

Ing. **Chňoupek** v. r.

DOHODA

mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Polské lidové republiky o výstavbě silničního obchvatu měst Českého Těšína — Cieszyna a o zřízení nového silničního hraničního přechodu

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Polské lidové republiky,

ve snaze uchránit města Český Těšín a Cieszyn před škodlivými následky automobilové dopravy a zlepšit podmínky silničního provozu a pohraniční kontroly

dohodly se na následujícím:

Článek 1

1. Smluvní strany vybudují na svém území silniční obchvat měst Českého Těšína a Cieszyna a v letech 1986—1990 na tomto obchvatu zřídí nový silniční hraniční přechod pro všechny druhy mezinárodní silniční dopravy.

2. Smluvní strany se zavazují, že výstavbou obchvatu nebude dotčen stávající průběh československo polské státní hranice.

Článek 2

1. Obě smluvní strany vybudují každá na svém území objekty sloužící ke společné pohraniční kontrole umístěné na výjezdu a navazující příjezdové komunikace.

2. Polská lidová republika vybuduje společný hraniční most přes řeku Olši a část komunikačního předmostí na území Československé socialistické republiky.

Článek 3

Příslušné podniky zahraničního obchodu smluvních stran uzavřou kontrakt o výstavbě objektů uvedených v článku 2.

Článek 4

Náklady na stavbu společného mostu přes řeku Olši budou rozděleny přiměřeně podle délky

mostu na území každé smluvní strany. Náklady na výstavbu ostatních staveb uvedených v čl. 2 hradí každá ze smluvních stran na svém území.

Článek 5

1. Stavba mostu bude pokládána za ukončenou na základě protokolu o převzetí prací.

2. Za účelem přípravy protokolu o převzetí prací bude zřízena komise složená ze čtyř zástupců každé smluvní strany.

3. Most bude ve vlastnictví každé smluvní strany v části nacházející se na jejím území. Most bude udržován Polskou lidovou republikou.

Příslušné orgány smluvních stran stanoví zvláštní dohodou podmínky údržby mostu.

Článek 6

Zabezpečení realizace výstavby silničního obchvatu a objektů pro pohraniční kontrolu bude příslušnými orgány smluvních stran zohledněno v národohospodářských plánech pro léta 1986 — 1990.

Článek 7

1. Smluvní strany určí a v den podpisu této Dohody si vzájemně sdělí, které organizační a investorské jednotky odpovídají za plnění úkolů vyplývajících z realizace Dohody, a současně sdělí složení komise podle čl. 5 odst. 2.

2. Organizační a investorské jednotky, o kterých pojednává odst. 1, zkoordinují a vypracují harmonogram výstavby, navrhnou termín otevření nového silničního hraničního přechodu pro provoz a v průběhu výstavby budou vzájemně konzultovat a koordinovat všechny otázky, spojené s plněním Dohody.

3. Za účelem plnění této Dohody budou smluvní strany využívat formy spolupráce v rámci Stálé československo-polské dopravní komise.

Článek 8

Dnem otevření nového silničního hraničního přechodu bude uzavřen přechod na mostě Svobody a omezen provoz na přechodu na mostě Družby v Českém Těšíně — Cieszyně v zásadě na malý pohraniční styk. Stanovení počtu a charakteru dalších silničních hraničních přechodů mezi Československou socialistickou republikou a Polskou lidovou republikou v dotčené oblasti s cílem jejich možného snížení bude projednáno příslušnými orgány smluvních stran nejpozději do jednoho roku před plánovaným otevřením nového silničního hraničního přechodu v Českém Těšíně — Cieszyně.

Článek 9

Veškeré platby, vyplývající z ustanovení této Dohody, budou prováděny v souladu s platebními dohodami mezi Československou socialistickou republikou a Polskou lidovou republikou.

Článek 10

Tato Dohoda podléhá schválení podle právního řádu každé smluvní strany a vstoupí v platnost dnem výměny nót potvrzujících toto schválení. Smluvní strany se dohodly na předběžném provádění ustanovení této Dohody ode dne jejího podpisu.

Článek 11

Tato Dohoda se uzavírá na neomezenou dobu.

Tato Dohoda byla sepsána ve Štětíně dne 26. května 1986 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém a polském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu
Československé socialistické republiky:

Ing. Ladislav **Blažek** CSc. v. r.

Za vládu
Polské lidové republiky:

Dr. Adam **Wielądek** v. r.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNĚ ZÁVAZNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Federální ministerstvo financí

vydalo podle § 6, 18 a § 19 odst. 1 písm. a) zákona č. 73/1952 Sb., o dani z obratu, **výnos** čj. V/2 — 22 020/86 ze dne 12. 12. 1986 **o opravách tiskových chyb a opravách provedených během tisku sazebníku daně z obratu** platného od 1. ledna 1987.

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1987. Úplné znění bude uveřejněno ve Finančním zpravodaji.

Do výnosu lze nahlédnout na federálním ministerstvu financí, ministerstvech financí republik a na všech krajských, okresních, obvodních a městských finančních správách.

Federální ministerstvo financí a federální ministerstvo zahraničního obchodu

vydaly podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a podle § 28 zákona č. 142/1970 Sb., o devizovém hospodářství, v dohodě se Státní bankou československou a ve spolupráci s ministerstvy financí ČSR a SSR a podle § 23 odst. 1 zákoníku práce č. 55/1975 Sb., v dohodě s Ústřední radou odborů **výnos** ze dne 6. února 1987 čj. FMF VI/3 — 1.840/87 a čj. FMZO 86/14/87, **kterým se doplňuje výnos** FMF a FMZO **o náhradách výdajů při zahraničních pracovních cestách členů posádek dopravních prostředků** č. 17 ze dne 6. srpna 1984, uveřejněný ve Finančním zpravodaji č. 5 ze dne 12. září 1984.

Tímto výnosem se doplňuje tabulka č. 1 pro výpočet diet v nákladní dopravě u jednostranně vytížených přeprav do 200 km v jednom směru od československé státní hranice při jízdě jednočlenné posádky.

Výnos nabývá účinnosti dne 1. března 1987. Znění výnosu bude uveřejněno ve Finančním zpravodaji č. 1/87.

Federální ministerstvo paliv a energetiky

oznamuje, že byly zrušeny:

1. výnos federálního ministerstva paliv a energetiky, kterým se vydává dispečerský řád pro řízení provozu elektrizační soustavy ČSSR — reg. v částce 30/1972 Sb.;
2. výnos federálního ministerstva paliv a energetiky č. 3/1982, kterým se stanoví stavby, na nichž se poskytuje preferenční odlučné pracovníkům stavební a stavebně montážní činnosti — reg. v částce 14/1982 Sb.;
3. výnos federálního ministerstva paliv a energetiky č. 5/1982 o poskytování náležitostí pracovníkům vybraných povolání, získaných z organizací určených resortů pro dočasnou výpomoc v koncernu Severočeské hnědouhelné doly, Most — reg. v částce 14/1982 Sb.;
4. výnos federálního ministerstva paliv a energetiky č. 10/1982, kterým se mění a doplňují výnosy federálního ministerstva paliv a energetiky č. 3/1982 a 5/1982 — reg. v částce 3/1983 Sb.

Ministerstvo spravedlnosti České socialistické republiky

vydalo podle § 26 zákona č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících, a § 25 odst. 4 vyhl. č. 37/1967 Sb., k provedení zákona o znalcích a tlumočnících, **výnos** čj. 190/86-org., ze dne 20. března 1987 **o paušálních odměnách a náhradách nákladů za znalecké posudky spojené s prováděním pitev, soudnělékařských vyšetření histologických, toxikologických, biologických a s posuzováním újmy na zdraví.**

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. října 1987, bude publikován v částce 1, ročník 1987 Sbírky instrukcí a sdělení ministerstva spravedlnosti ČSR a lze do něj nahlédnout u kteréhokoliv okresního, popř. krajského soudu ČSR.

Ministr spravedlnosti České socialistické republiky

zrušil rozkaz č. 23/1970 ze dne 1. října 1970 o úpravě mzdových podmínek manuálních občanských pracovníků Sboru nápravné výchovy ČSR, registrovaný v částce 34/1970 Sb. a rozkaz č. 25/1970 ze dne 30. září 1970 o sociálním zabezpečení příslušníků Sboru nápravné výchovy ČSR, registrovaný v částce 34/1970.

Ministerstvo vnitra České socialistické republiky

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky, a podle § 239 zákoníku práce v dohodě s ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a s Českým výborem Odborového svazu pracovníků státních orgánů, peněžnictví a zahraničního obchodu **výnos** ze dne 15. června 1987 čj. VS/2-5910/312/87 **o některých náhradách výdajů a o odměňování činností a prací prováděných při občanských obřadech.**

Výnos upravuje postup národních výborů při poskytování příspěvku na úhradu zvýšených výdajů na úpravu zevnějšku pracovníkům, poslancům a členům sborů pro občanské záležitosti činným při organizování a výkonu občanských obřadů a odměňování pracovníků, kteří na základě dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr vykonávají a organizují občanské obřady nebo při nich zabezpečují reprodukovanou hudbu.

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. srpna 1987 a je uveřejněn ve Věstníku vlády ČSR pro národní výbory v částce 4/1987 pod poř. č. 5. Lze do něj nahlédnout u všech národních výborů základního stupně a v odboru vnitřní správy národních výborů MV ČSR.

Ministerstvo kultúry Slovenskej socialistickej republiky

vydalo po dohode s Federálnym ministerstvom práce a sociálnych vecí, Ministerstvom práce a sociálnych vecí Slovenskej socialistickej republiky a Slovenským výborom Odborového zväzu pracovníkov umenia, kultúry a spoločenských organizácií podľa § 43 ods. 2 zákona č. 133/1970 Zb. o pôsobnosti federálnych ministerstiev **úpravu** z 1. októbra 1986 č. MK 7120/1986-13/PaM, **ktorou sa mení a dopĺňa úprava** Ministerstva kultúry Slovenskej socialistickej republiky z 5. januára 1983 č. MK 53/1983-13/PaM **o odmeňovaní robotníkov** (reg. v čiastke 19/1983 Zb.). Zmeny sa týkajú najmä ustanovení o príplatkoch za prácu v odpoludňajších a nočných smenách, ako aj niektorých mzdových tarif. Úprava nadobúda účinnosť 1. aprílom 1987; v jednotlivých organizáciách sa však použije až dňom, ktorý podľa podmienok a kritérií určených pre druhú etapu programu zvýšenia ekonomickej účinnosti mzdovej sústavy určí Ministerstvo kultúry Slovenskej socialistickej republiky, resp. v organizáciách a zariadeniach riadených národnými výbormi príslušný krajský národný výbor.

Do úpravy možno nahliadnuť na Ministerstve kultúry Slovenskej socialistickej republiky a na odboroch kultúry krajských národných výborov a Národného výboru hlavného mesta Slovenskej socialistickej republiky Bratislavy.

Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej socialistickej republiky — hlavný hygienik Slovenskej socialistickej republiky

vydal podľa § 71 ods. 2 písm. a) zákona č. 20/1966 Zb. o starostlivosti o zdravie ľudu **úpravu** z 12. februára 1985 č. Z-6634/83-B/2-03 **o hygienických požiadavkách na pojazdné pracovné stroje a technické zariadenia.**

Touto úpravou sa určujú hygienické požiadavky na pojazdné pracovné stroje a technické zariadenia za účelom zabezpečiť pri ich prevádzke zdravé podmienky práce a pracovného prostredia.

Úprava nadobudne účinnosť 1. júlom 1987 a bude uverejnená pod číslom 2/1987 vo Vestníku Ministerstva zdravotníctva Slovenskej socialistickej republiky a možno do nej nazrieť na Ministerstve zdravotníctva Slovenskej socialistickej republiky, odboroch zdravotníctva krajských a okresných národných výborov a na ústavoch národného zdravia.

Český báňský úřad

vydal podle § 57 odst. 1 písm. c) a odst. 2 zákona č. 41/1957 Sb., o využití nerostného bohatství (horní zákon), v dohodě s Českým geologickým úřadem, Českým úřadem geodetickým a kartografickým a s ostatními zúčastněnými ústředními orgány státní správy **výnos** čj. 900/1987 **o důlně měřické dokumentaci při povrchovém dobývání uhlí.**

Výnosem se upravuje vyhotovování, vedení, doplňování a nakládání s důlně měřickou dokumentací v organizacích, které povrchovým způsobem otevírají, připravují a dobývají ložiska uhlí a nebo pro tyto účely provádějí projektové, výstavbové nebo likvidační činnosti.

Výnosem se zrušuje

a) důlně měřický předpis Ústředního báňského úřadu ze dne 31. 12. 1966 čj. 1700/1966 o důlně měřické dokumentaci na povrchových uhelných dolech,

b) výnos Českého báňského úřadu ze dne 31. 7. 1972 čj. 5066/72, kterým se mění ustanovení důlně měřického předpisu Ústředního báňského úřadu ze dne 31. 12. 1966 čj. 1700/1966 o důlně měřické dokumentaci na povrchových uhelných dolech týkající se geodetických základů důlních map,

c) sdělení Ústředního báňského úřadu ze dne 9. 7. 1968 čj. 4042/1968 ke správnému znění některých ustanovení důlně měřického předpisu Ústředního báňského úřadu ze dne 31. 12. 1966 čj. 1700/1966 o důlně měřické dokumentaci na povrchových uhelných dolech.

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. 7. 1987; bude zveřejněn v Ústředním věstníku ČSR a lze do něj nahlédnout na Českém báňském úřadě a obvodních báňských úřadech v Mostě a Sokolově.

Český báňský úřad

vydal podle § 57 odst. 1 písm. d) a odst. 2 zákona č. 41/1957 Sb., o využití nerostného bohatství (horní zákon), v dohodě s ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky, s českými výbory příslušných odborových svazů České socialistické republiky, jakož i s Českým úřadem bezpečnosti práce a s dalšími zúčastněnými ústředními orgány státní správy **výnos** č. 2/87 ze dne 9. března 1987 čj. 6385/86, **kterým se doplňuje výnos** ČBÚ ze dne 3. ledna 1971 čj. 1/71, **kterým se vydává předpis o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a o bezpečnosti provozu v organizacích, pokud podléhají zákonu č. 41/1957 Sb. (horní zákon).**

Výnos byl zaslán organizacím, kterých se týká, a lze do něj nahlédnout u všech obvodních báňských úřadů a u Českého báňského úřadu v Praze.

Výnos bude uveřejněn v Ústředním věstníku České socialistické republiky.

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. června 1987.

Vydavatel: Federální statistický úřad, Praha — **Redakce:** Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 36 86 — **Administrace:** Statistické a evidenční vydavatelství tiskopisů, n. p. (SEVT), Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41—9 — Vychází — podle potřeby — **Roční předplatné činí 68,— Kčs,** vybírá se v I. čtvrtletí a je stanoveno za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku. **Účet pro předplatné:** SBČs Praha 1, účet č. 19—706—11 — Požadavky na předplatné, na zrušení odběru a na změnu počtu odebíraných výtisků lze pro nadcházející ročník uplatnit do 15. 11. kalendářního roku. Změny adres se provádějí od následujícího čtvrtletí — **Distribuce předplatitelům:** SEVT, n. p., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41—9; **jednotlivé částky** lze na objednávku obdržet v odbytovém středisku SEVT, Svatoslavova 7, 140 83 Praha 4 - Nusle, telefon 43 36 15; **za hotové** v prodejnách SEVT Praha 2, Bruselská 2, telefon 25 84 93 — Brno, Česká 14, telefon 265 72 — Karlovy Vary, Engelsova 53, telefon 268 95 — Novinová sazba povolena poštou Praha 07, číslo 313 348 BE 55 — Tisknou: Tiskařské závody, n. p., závod 2, Karmelitská 6, Praha 1 - Malá Strana — Dohlédací pošta Praha 07